

Annemarie Bon / Riske Lemmens
Houd de dief!

Lien is haar mam kwijt.
Jip is zijn pap kwijt.
Lien en Jip gaan op zoek.
Ze zien een vis.
Ze zien een dief.
Maar zien ze ook hun mam en pap?

ISBN 978-90-487-0693-8

9 789048 706938

www.leesleeuw.nl

www.leesleeuw.be

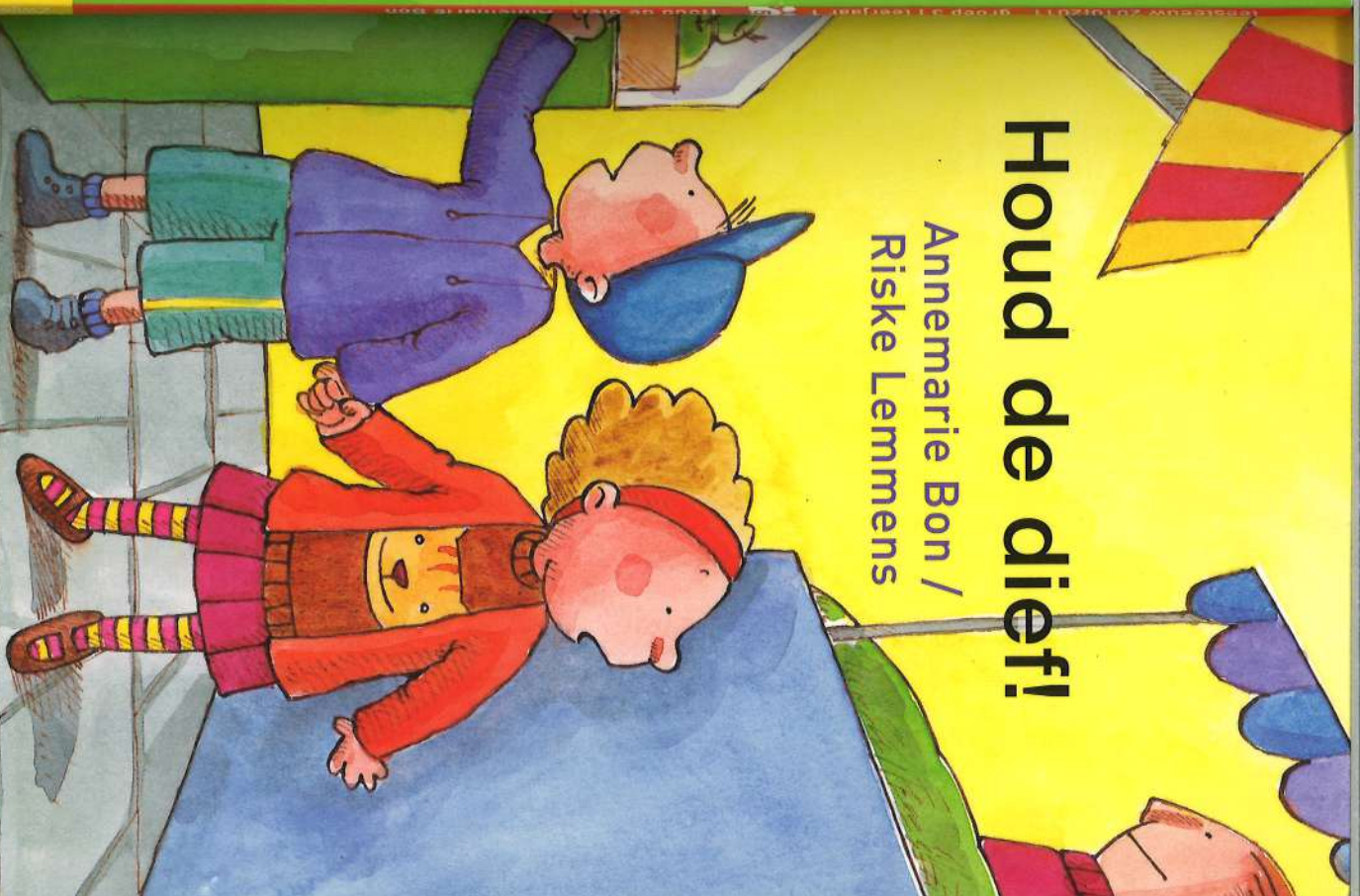
boekenabonnement

een jaar lang leesplezier

Zwijsen

Houd de dief!

Annemarie Bon /
Riske Lemmens

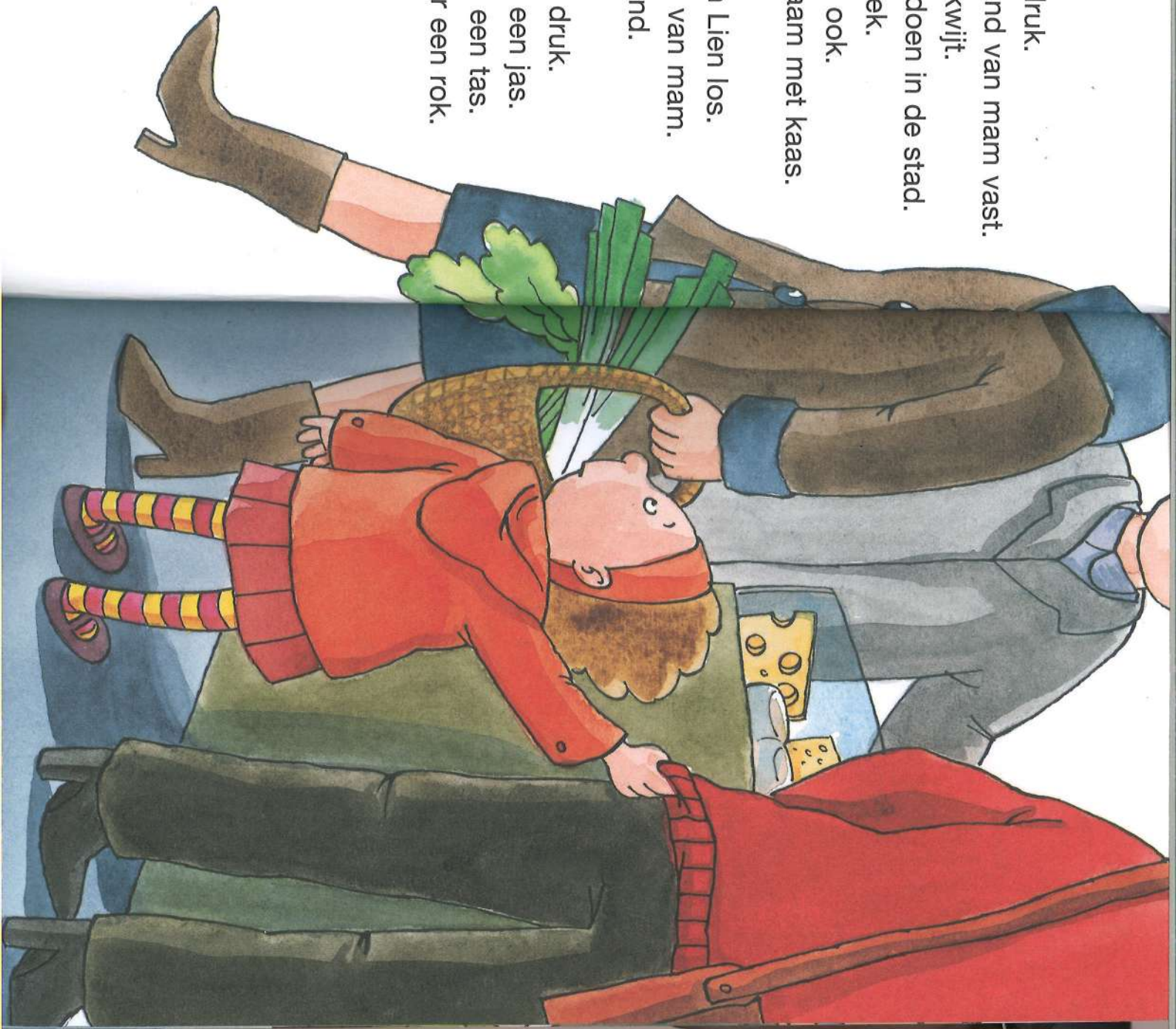

De trui van Lien

'Trek je jas aan, Lien,' zegt mam.
'We gaan naar de stad.
Ik koop een trui voor jou.
Dit kan zo niet meer.'
Lien kijkt naar haar trui.
Er zit een gat in.
Er zit een vlek op.
En de trui is veel te klein.
Dat ziet Lien ook wel.
Maar haar trui is zo fijn.
Er staat een poes op.
Met een snor en een neus.
Elk oog is een kraal.
Lien wil haar trui niet kwijt.
'Nee mam,' zegt Lien.
'Ik hoef geen trui.
Koop er maar een voor jou.'
Mam kijkt niet meer blij.
'Jij doet je jas aan en gaat mee!
Je trui is oud en vies en op.
Je moet er een, graag of niet!'

In de stad is het erg druk.
Maar Lien heeft de hand van mam vast.
Zo raakt ze haar niet kwijt.
Mam moet nog meer doen in de stad.
Ze koopt brood en koek.
Fruut en kool koopt ze ook.
Nu staat ze bij een kraam met kaas.
Ze pakt haar geld.
Mam laat de hand van Lien los.
Maar Lien pakt de trui van mam.
Lien kijkt wat in het rond.
Veel ziet ze niet.
Ze is te klein en het is druk.
Ze ziet een jas en nog een jas.
Ze ziet een tas en nog een tas.
Hier een broek en daar een rok.

'Zo meid,' hoort Lien dan.
'Wat kan ik voor jou doen?
Wil je een stuk kaas?'
Het is de man van de kraam.
'Nee,' zegt Lien.
'Ik hoef niks.
Ik ben met mam, hè mam?'
Ze kijkt op.
Maar help, dat kan niet waar zijn!

Mam staat er niet meer!
Er komt een traan ...
Lien rent snel weg.
Waar is mam?
Ze kan niet ver weg zijn.
De man van de kaas roept haar na.
'Hé, meid, blijf hier.
Je mam komt vast zo.'
Maar Lien rent weg, zo snel ze kan.
'Mam, waar ben je?'
Dat roept Lien zo hard ze kan.

Een en een is twee

Mams trui is rood.
Dat valt goed op.
Staat ze daar niet?
Daar aan het eind van dit pad?
Die vrouw heeft ook iets roods aan!
Lien rent naar haar toe.
'Mam, mam, hier ben iki!'
De vrouw in het rood keert om.
Ze loopt naar Lien toe.
Ze wuift naar Lien.
Maar het is mam niet!
Lien staat stil.
Ze gaat niet naar die vrouw toe.
Ze kent die vrouw niet eens.
Wie weet is die vrouw wel vals.

Lien staat bij een kraam met fruit.
Ze bukt en duikt weg.
Ze rolt naast een kist in de kraam.
Zo ziet die vrouw haar niet.
De man van de kraam ook niet.

Er is geen mens die haar ziet.
Op één na ...

Jip!

Jip zit ook in de kraam.

Hij zit op een kist met kool.

'Ben jij ook je mam kwijt?'

'Niet mijn mam, maar mijn pap,' zegt Jip.

'Ik liep boos weg.

Pap gaf mij geen ijs.

En nou ben ik hem kwijt.'

Jip kijkt Lien aan.

En Lien kijkt Jip aan.

'Een en een is twee,' zegt Jip.

'Jij gaat met mij mee.

En ik ga met jou mee.

Op zoek naar mijn pap en jouw mam.'

Lien veeft haar traan weg.

Jip is leuk.

Met Jip mee is wel fijn.

Jip en Lien gaan uit de kraam.
Wat is het druk op het plein.
Lien heeft de hand van Jip goed vast.
Jip raakt ze niet kwijt.
Daar let ze nu wel op!

Ze gaan van kraam naar kraam.

Af en toe staan ze stil.

Waar is de pap van Jip?

Waar is de mam van Lien?

Die zien ze niet.

Maar ze zien wel veel leukes.

Het is druk.

Er is een hoop te doen.

Er is een kraam met snoep.

En er is ook een kar met ijs.

Maar Jip heeft geen geld.

En Lien heeft geen geld.

'Kijk eens,' rilt Lien dan.

Ze staan nu bij een kraam met vis.

Er ligt veel vis in het ijs.

Eén vis is heel groot.

Je kijkt zo in zijn bek.

Lien voelt met haar duim aan een tand.

'Jek!

Die is scherp!

Jip voelt ook.

'En ruik er eens aan!'

Lien ruikt.

'Bah!' gilt Lien.

'Dat is vies.

Die vis is rot!

Daar word je ziek van!

Een vrouw is aan de beurt.

De man van de kraam kijkt haar aan.

'Wat kan ik voor u doen?'

'Ik kwam voor vis.

Maar ik hoef geen vis meer,' zegt ze.

'Uw vis is rot.

Daar word je ziek van.'

Ze loopt bij de kraam weg.

Een man loopt ook weg.

Hij kijkt vies naar de vis.

'Zeg meid, wat moet dat?'

De baas van de vis is boos op Lien.

'Die vrouw wou vis.

En die man ook.

Jij jaagt ze weg.

Weet je wat ik nu doe?

Weet je wie ik weg jaag?

Juisti'

Jip kijkt naar Lien en zegt:

'Kom!'

Jip neemt de hand van Lien en rent.

Ze staan pas na een eind stil.

'Die man was boos,' hijgt Lien.

'Ja, maar die vis was rot.

Het rook zo vies!' zegt Jip.

'Nu is die vrouw niet ziek.

En dat is goed.'

Mmm, ijs!

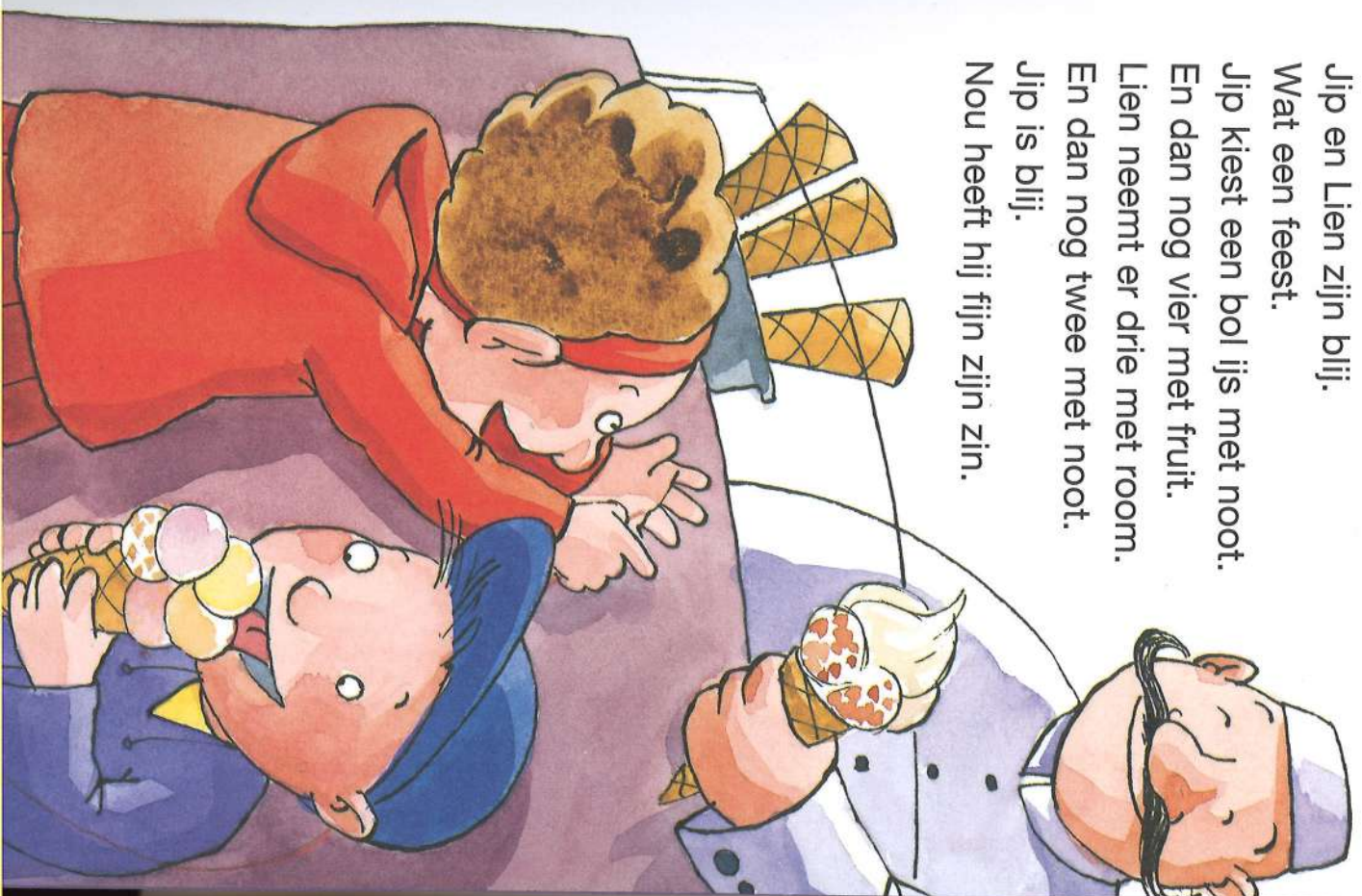
Jip zit op een kist.
Lien zit naast hem.
Wat zijn ze moe.
Lien kijkt in het rond.
Waar is mam?
En waar is de pap van Jip?
Lien ziet mam niet.
Ze ziet wel een schoen en een laars.
Een been en een stok,
Een kind in een kar.
De snuit van een hond.

Ze ziet een jas en een tas.
En een hand in die tas.
Die hand zoekt en zoekt.
'Kijk,' zegt Lien.
'Wat zoekt die man in die tas?
Die tas is niet van hem.
Die tas is van die vrouw daar!'
Jip kijkt en roept dan heel hard:
'Houd de dief!'
De man doet zijn hand uit de tas.
Hij rent weg, zo hard hij kan.
Maar zijn voet haakt aan een draad.
De dief valt.

Een man pakt hem in zijn kraag.
'Hup, kom jij maar meel'
Lien en Jip zijn stil.
Jip rilt er van.
'Dat was een dief,' zegt hij.
Er komt een vrouw naar hen toe.
Het is de vrouw van de tas.
'Nou en of was dat een dief!
Hij wou mijn geld,' zegt ze.
'Nu heb ik dat nog.
Daar ben ik blij om.'
Dank je well
Jij bent een held.'
De vrouw zoekt in haar tas.
Ze pakt haar geld.
Ze geeft wat aan Jip.
Ze geeft ook wat aan Lien.
'Koop maar ijs daar bij die kar.
Dat mag een held wel.'

Jip en Lien zijn blij.
Wat een feest.
Jip kiest een bol ijs met noot.
En dan nog vier met fruit.
Lien neemt er drie met room.
En dan nog twee met noot.
Jip is blij.
Nou heeft hij fijn zijn zin.

Een trui voor mam

'Zo, ben je daar?'

Het is de pap van Jip.

Hij kijkt niet blij.

'Hoe kom jij aan dat ijs?'

Dat heb je niet van mij!'

'Tja,' zegt Jip.

Lien zag een dief.

Toen riep ik heel hard.

De dief viel en wij zijn een held.'

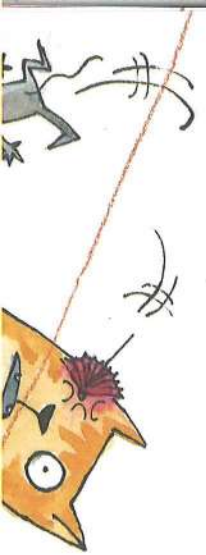
Pap kijkt wat raar.

'Zul je niet meer boos weg gaan?'

Zul je dat niet meer doen?'

Pap geeft Jip een kus.

'Nee pap, ook een lik?' zegt Jip.

'Zo Lien, waar is jouw mam?'
De pap van Jip kijkt Lien aan.
'En wat is dat voor draad?'
Lien kijkt naar haar hand.
Ze heeft een draad vast.
Die draad is rood.
Oepsi!
Die draad is van de trui van mam.
Lien snapt het.
De draad is een spoor.
Ze loopt met de draad mee.
Jip en zijn pap gaan met haar mee.
Naar de kar met ijs.
Naar de dief.
Naar de kraam met vis.
Naar de kraam met kool.
Naar de kraam met kaas.
En ja hoor.
Daar staat mam.
Maar wat is dat nou?
Mam heeft geen trui aan.
Ze staat in haar hemdi!

'Wat ben ik blij dat ik je zie!
Ik zoek me scheel naar jou.'
Mam pakt Lien.
'Druk niet zo hard,' piept Lien.
'Gaan we nu naar huis?'
'Nee, hoor,' zegt mam.
Ze kijkt naar de pap van Jip.
Dan kijkt ze naar haar hemd.
Haar hoofd is rood, heel rood.
'Ik koop nu een trui!
Niet voor jou, dat komt nog wel.
Ik ga nu voor.
Want weet je: er was een dief.
Die dief stal mijn trui.
En die dief?
Dat was jij!'

